Lietas Nr. 133073013
Lietas arhīva Nr. 104AA-0614-14/8

SPRIEDUMS

Rīga **2014.gada 16.oktobrī**

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese I.Logina,
tiesneses S.Amola un D.Kalniņa
apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar /pers. B/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu, un

konstatēja:

2013.gada 12.septembrī plkst.17.10 Tieslietu ministrijas Valsts valodas centra vecākā inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu BB Nr.007377 par to, ka 12.09.2013., veicot valsts valodas lietojuma pārbaudi SIA „Enerģētiķis 33" sētniecei /pers. B/, konstatēja, ka darbiniece nelieto valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā līmenī A2 saskaņā ar Valsts valodas likuma 6.panta otrās daļas un 07.07.2009. MK noteikumu Nr.733 otrā pielikuma prasībām. Sētniece bieži nesaprot inspektores uzdotos jautājumus, teiktajā rodama pārprotamība, piemēram: „Ar ko Jūs kaisāt ziemā trotuārus? Atbilde: „Tīrīt trotuārus, ceļus" u.c. jautājumi un atbildes.

Ar Valsts valodas centra Valodas kontroles nodaļas vecākās inspektores 2013.gada 12.septembra lēmumu BB Nr.007377 /pers. B/ uzlikts naudas sods Ls 35 apmērā.

Nepiekrītot lēmumam, /pers. B/ pārsūdzēja to Valsts valodas centra direktoram.

Ar Valsts valodas centra direktora 2013.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4-4.2/18 Valodas kontroles nodaļas vecākās inspektores 2013.gada 12.septembra lēmums BB Nr.007377 atstāts spēkā.

Nepiekrītot Valsts valodas centra direktora 2013.gada 15.oktobra lēmumam, /pers. B/ pārsūdzēja to Rīgas rajona tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība par Valsts valodas centra direktora 2013.gada 15.oktobra lēmumu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu /pers. B/ sūdzība noraidīta, bet Valsts valodas centra direktora 2013.gada 15.oktobra lēmums Nr.4-4.2/18 atstāts negrozīts.

Par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tiesa nenovērtēja to apstākli, ka Valsts valodas centra 2013.gada 25.marta iekšējie noteikumi „Kārtība, kādā notiek administratīvo pārkāpumu lietvedība Valsts valodas centrā" nav publiski pieejams dokuments, līdz ar to nav pamata konstatēt, vai valsts valodas lietošanas pārbaudes kārtība tajos noteikumos ir nostiprināta un kurā punktā un vai tie netiek pārkāpti. Nevienā citā normatīvā aktā valsts valodas lietošanas pārbaudes kārtība nav nostiprināta. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 16.pantu privātpersonai iekšējais normatīvais akts nav saistošs, līdz ar ko likumdevējs ir paredzējis atbildību par valsts valodas nelietošanu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai, tomēr nav paredzējis kārtību, kādā notiek valsts valodas lietojuma pārbaude. Uzskata, ka 2013.gada 12.septembrī valsts valodas lietošanas pārbaudes vietā notika valsts valodas prasmes pārbaude. Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumi Nr.733 paredz kārtību, kādā veicama valsts valodas prasmes pārbaude, 17.5.apakšpunktā arī ir norāde uz valodas prasmi, bet valsts valodas lietojuma pārbaudes kārtība nav noteikta nevienā normatīvajā aktā. Lūdz atcelt pilnībā Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu, izbeigt lietvedību šajā lietā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu apgabaltiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, ja nesaskata pamatu pēc savas iniciatīvas pieņemt lēmumu sūdzību izskatīt tiesas sēdē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma materiālus, izvērtējusi sprieduma pamatojumu, apsvērusi apelācijas sūdzības argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība ir noraidāma.

LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Tiesu kolēģija, pārbaudījusi Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Tiesu kolēģija atzīst, ka Rīgas rajona tiesa saskaņā ar LAPK 289.[13]pantu pamatoti pievienojusies iestādes lēmuma motivācijai, kā arī par iesniedzējas norādītajiem argumentiem papildus sniegusi savu argumentāciju.

Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar LAPK 289.[22]panta pirmo daļu, 289.[13]panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam, sprieduma motivācijai un tos pašus argumentus neatkārto.

Tiesu kolēģija atzīst, ka sūdzības iesniedzēja apelācijas sūdzībā par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu norādītie argumenti ir identiski argumentiem, kas norādīti sūdzībā par Valsts valodas centra direktora 2013.gada 15.oktobra lēmumu Nr.4-4.2/18, un kuri ir tikuši izvērtēti iestādes un pirmās instances tiesas spriedumā.

Sūdzības iesniedzēja nav norādījusi nevienu jaunu apstākli vai pierādījumi, kas attiecas uz faktiskajiem pārkāpuma apstākļiem, kas nebūtu izvērtēti iepriekšējās instancēs.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normu pārkāpumi nolēmuma sastādīšanā, kuri varētu būt par pamatu nolēmuma atcelšanai, nav konstatēti.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar LAPK 289.[21], 289.[22] pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 5.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Logina

Tiesnese S.Amola

Tiesnese D.Kalniņa